

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS DOMBOG

HØJESTERETS DOM
afsagt mandag den 16. februar 2015

Sag 222/2014

(1. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Steffen Thorborg, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Holbæk den 17. september 2013 og af Østre Landsrets 11. afdeling den 8. maj 2014.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Poul Søgaard, Niels Grubbe, Marianne Højgaard Pedersen, Thomas Rørdam og Jens Kruse Mikkelsen.

Påstande

Dommen er anket af T med påstand om frifindelse i forhold 1, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Anbringender

T har anført, at de bestemmelser, der er citeret i anklageskriftet, alene finder anvendelse på erhvervsvirksomheder. Som fastslået af landsretten blev transporten foretaget af ham som privatperson, og sagen skal derfor bedømmes efter bestemmelserne om private personers transport af farligt gods i § 9, stk. 2 og 3, i bekendtgørelsen om vejtransport af farligt gods. Sådan som anklageskriftet er formuleret, er betingelserne ikke opfyldt for at

henføre forholdet under disse bestemmelser, jf. retsplejelovens § 834, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3, sammenholdt med § 883, stk. 4, og der skal derfor ske frifindelse. Anses betingelserne for opfyldt, kan han under alle omstændigheder som privatperson kun dømmes for at overtræde bestemmelserne i ADR-konventionen om at anvende godkendte beholdere, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 2, og for at transportere en større mængde farligt gods end tilladt, jf. § 9, stk. 3, nr. 1, hvilket efter de dagældende vejledende bødetakster medfører en samlet bøde på 2.500 kr.

Anklagemyndigheden har anført, at undtagelsesbestemmelsen i § 9 i bekendtgørelsen om vejtransport af farligt gods ikke finder anvendelse i en situation som den foreliggende, og at forholdet derfor med rette er henført under bekendtgørelsens § 4, stk. 1, jf. ADR-konventionens punkt 1.4.2.1.1 (a), (b) og (c). Betingelserne i § 9, stk. 1 – hvorefter bekendtgørelsen som udgangspunkt ikke finder anvendelse, hvis godset er emballeret til detailsalg, og når det er beregnet til de pågældendes personlige eller hjemlige brug eller fritids- eller sportsaktiviteter – er kumulative. De øvrige stykker i § 9 må forstås som yderligere betingelser knyttet til transport foretaget af private. Bestemmelsen i § 9, stk. 2, er således ikke et alternativ til § 9, stk. 1, men forudsætter tværtimod en indledende konstatering af, at samtlige betingelser i § 9, stk. 1, er opfyldt, jf. herved også ADR-konventionens punkt 1.1.3.1 (a). Hvis Højesteret finder, at forholdet skal bedømmes efter bekendtgørelsens § 9, opfylder anklageskriftet også ved denne subsumption betingelserne i retsplejelovens § 834, sammenholdt med § 883, stk. 4, herunder at T har haft tilstrækkelig mulighed for at tilrettelægge sit forsvar.

Retsgrundlag

Af bekendtgørelse nr. 818 af 28. juni 2011 om vejtransport af farligt gods, som var gældende på gerningstidspunktet, fremgår bl.a.:

”§ 1. Bekendtgørelsen gælder for transport af farligt gods ad vej, som benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter.

Stk. 2. ...

Stk. 3. Ved anvendelse af bestemmelserne i denne bekendtgørelse skal definitionerne i ADR samt følgende definitioner lægges til grund:

1) ADR: 2011-udgaven af den europæiske konvention om international transport af farligt gods ad vej med bilag og supplementer. Konventionen fremgår af bilag 1.

2) ...

...

§ 4. Vejtransport af farligt gods skal ske i overensstemmelse med bestemmelserne i denne bekendtgørelse med bilag og ADR med de særlige aftaler, som Danmark måtte have indgået i henhold hertil, jf. dog stk. 2 og 3 samt §§ 5-12, 17, 18 og 27.

Stk. 2. ...

...

§ 9. Med undtagelse af § 2 og § 3, stk. 1, og § 37, finder bestemmelserne i denne bekendtgørelse ikke anvendelse på vejtransport af farligt gods foretaget af private personer med et køretøj registreret i Danmark, når godset er emballeret til detailsalg, og når det er beregnet til de pågældendes personlige eller hjemlige brug eller fritids- eller sportsaktivitet.

Stk. 2. Genopfyldelige beholdere påfyldt af eller for private personer må anvendes til transport efter stk. 1 af brandfarlige væsker, når beholderne er godkendt i henhold til ADR. Den enkelte beholder må højst indeholde 60 liter uanset beholderens størrelse.

Stk. 3. Vejtransport af farligt gods foretaget af private personer efter stk. 1-2 skal i øvrigt ske på følgende betingelser:

- 1) Den samlede mængde farligt gods må højst udgøre 80 kg (brutto) pr. transporterende enhed, dog højst 5 kg nettoeksplosivstofmængde (NEM) fyrværkeri, jf. dog nr. 4. Ved transport af komprimerede ikke-brandfarlige, ikke-giftige gasser må den samlede mængde dog udgøre op til 70 liter (vandkapacitet).
- 2) Brandfarlige væsker med flammepunkt på under 23° C, herunder benzin, må højst udgøre 60 liter pr. transporterende enhed.
- 3) Ved transport af fyrværkeri må der ikke samtidig transporteres andet farligt gods.
- 4) 1 stor personbil (bus), hvortil der kræves kørekort til kategori D, må der medbringes indtil 5 kg (brutto) farligt gods pr. person. Er der tale om fyrværkeri, må der højst medbringes 0,5 kg nettoeksplosivstofmængde (NEM) pr. person.

...

§ 37. Overtrædelse af bekendtgørelsens §§ 2 og 3, § 4, stk. 1-2, § 9, stk. 2 og 3, §§ 10-12, § 13, stk. 1, § 14, § 16, stk. 1-3, §§ 17 og 18, § 20, stk. 1, § 24, stk. 1, §§ 26 og 27, § 28, stk. 1, 3, og 4, § 30, stk. 1, de tekniske forskrifter, der følger af § 40, og bilag 3 straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. På samme måde straffes den, som overtræder regler og vilkår fastsat i medfør af § 29, stk. 1 og 3.

Stk. 2..."

Bestemmelserne er uændret i den nugældende bekendtgørelse nr. 788 af 27. juni 2013 om vejtransport af farligt gods, idet straffebestemmelsen dog nu findes i § 38, og henvisningen i § 1, stk. 3, nr. 1, nu er til 2013-udgaven af ADR-konventionen.

Af den europæiske konvention om international transport af farligt gods ad vej (ADR), gældende fra 1. januar 2011, fremgår bl.a.:

”Artikel 1

I denne konvention forstås ved:

- (a) ...
- (b) Farligt gods: Stoffer og genstande, som ifølge Bilag A og B ikke, eller kun på visse betingelser, må gøres til genstand for international vejtransport.
- (c) ...

Artikel 2

1. International transport af farligt gods, som ifølge Bilag A er udelukket fra transport, er ikke tilladt, jvf. dog bestemmelserne i artikel 4, stk. 3.
2. International transport af andet farligt gods er tilladt, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - (a) betingelserne i Bilag A for de pågældende former for gods, specielt med hensyn til emballering og etikettering, og
 - (b) betingelserne i Bilag B for det køretøj, der transporterer det pågældende gods, specielt med hensyn til dets konstruktion, udstyr og kørsel, jf. dog bestemmelserne i artikel 4, stk. 2.

Artikel 3

Bilagene til denne konvention skal udgøre en integreret bestanddel af konventionen.

...

BILAG A

Generelle bestemmelser og bestemmelser for farlige stoffer og genstande

...

KAPITEL 1.1

OMFANG OG ANVENDELSESOMRÅDE

...

1.1.3 Undtagelser

1.1.3.1 Undtagelser vedrørende transportens karakter

Bestemmelserne i ADR finder ikke anvendelse for:

- (a) Transport af farligt gods foretaget af private personer, når det pågældende gods er emballeret til detailsalg og er beregnet til deres personlige eller hjemlige brug eller til deres fritids- eller sportsaktiviteter, forudsat at der er truffet foranstaltninger til forebyggelse af udslip af indholdet under normale transportforhold. Hvis det pågældende gods består af brandfarlige væsker emballeret i genopfyldelige beholdere påfyldt af, eller for, private personer, må den samlede mængde ikke overskride 60 liter pr. beholder og 240 liter pr. transporterende enhed. Farligt gods i IBC's [intermediate bulk containers], storemballage eller tanke anses ikke for at være emballeret til detailsalg.

...

KAPITEL 1.4

PARTERNES SIKKERHEDSFORPLIGTELSE

...

1.4.2 De vigtigste parter forpligtelser

Anm. 1: Flere parter, som pålægges sikkerhedsforpligtelser i henhold til dette afsnit, kan være en og samme virksomhed. Ligeledes kan flere virksomheder påtage sig en parts aktiviteter og tilhørende sikkerhedsforpligtelser.

...

1.4.2.1 Afsender

1.4.2.1.1 Afsenderen af farligt gods må kun overdrage forsendelser til transport, der opfylder bestemmelserne i ADR. Hvad angår 1.4.1, skal afsenderen navnlig

- (a) kontrollere, at det farlige gods er klassificeret og tilladt at transportere i overensstemmelse med ADR,
- (b) give transportøren oplysninger og data og om nødvendigt de påkrævede transport- og ledsagedokumenter (tilladelser, godkendelser, notifikationer, attester osv.), især under iagttagelse af kravene i kapitel 5.4 og tabellerne i del 3,
- (c) udelukkende benytte emballager, storeemballage, IBC's og tanke (tankvogne, aftagelige tanke, batterikøretøjer, MEGC's, UN-tanke og tankcontainere), der er godkendt og egnet til transport af de pågældende stoffer og mærket ifølge ADR,
- (d) opfylde kravene vedrørende forsendelsesmåde og -restriktioner og
- (e) ...”

Bestemmelserne er i det væsentlige uændret i 2013-udgaven af ADR-konventionen.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår i første række, om T kan straffes for overtrædelse af reglerne om vejtransport af farligt gods ved at transportere 641 liter fyringsolie fra mod i en gammel husstandsolietaank, der kunne rumme i hvert fald 700 liter, og som han havde anbragt på en påhængsvogn (sagens forhold 1). Der er herunder spørgsmål, om forholdet er omfattet af den almindelige bestemmelse i § 4, stk. 1, i bekendtgørelsen om vejtransport af farligt gods eller af de særlige regler for privatpersoners transport af farligt gods i bekendtgørelsens § 9. Der er i anden række spørgsmål, om den idømte bøde på 25.000 kr. for dette forhold skal nedsættes.

Efter bekendtgørelsens § 4, stk. 1, skal vejtransport af farligt gods ske i overensstemmelse med reglerne i bekendtgørelsen og den europæiske konvention om international transport af

farligt gods ad vej (ADR). § 4, stk. 1, omfatter både national og international vejtransport i Danmark.

Bekendtgørelsens § 9, stk. 1, fastslår, at bekendtgørelsen, bortset fra enkelte bestemmelser, ikke finder anvendelse på vejtransport af farligt gods foretaget af private personer med et køretøj registreret i Danmark, når godset er emballeret til detailsalg, og når det er beregnet til de pågældendes personlige eller hjemlige brug eller fritids- eller sportsaktivitet. Bestemmelsen i § 9, stk. 2, fastslår, at genopfyldelige beholdere påfyldt af eller for private personer må anvendes til transport efter stk. 1 af brandfarlige væsker, når beholderne er godkendt i henhold til ADR. Den enkelte beholder må højst indeholde 60 liter uanset beholderens størrelse.

Højesteret finder, at begrebet "genopfyldelige beholdere" i bekendtgørelsens § 9, stk. 2, må forstås som beholdere, der er beregnet til transport, og således ikke omfatter en gammel husstandsoli-tank med en kapacitet på i hvert fald 700 liter. Der er enighed om, at fyringsolien ikke var "emballeret til detailsalg", jf. § 9, stk. 1.

Højesteret tiltræder derfor, at forholdet er henført under bekendtgørelsens § 4, stk. 1.

Bestemmelserne i ADR-konventionens bilag A, punkt 1.4.2.1.1 (a), (b) og (c), findes i afsnit 1.4.2.1, som indeholder overordnede regler om afsenderens forpligtelser.

Højesteret tiltræder, at T har overtrådt punkt 1.4.2.1.1 (a), hvorefter afsenderen af farligt gods skal kontrollere, at godset er klassificeret og tilladt at transportere i overensstemmelse med ADR, og punkt 1.4.2.1.1 (c), hvorefter afsenderen udelukkende må benytte emballager mv., der er godkendt og egnet til transport af de pågældende stoffer og mærket ifølge ADR. Højesteret bemærker, at det havde været at foretrække, at anklageskriftet havde angivet de specifikke forskrifter i bilagene til ADR-konventionen, som blev overtrådt ved den pågældende transport.

Efter punkt 1.4.2.1.1 (b) skal afsenderen af farligt gods give transportøren oplysninger og data og om nødvendigt de påkrævede transport- og ledsagedokumenter. Der foreligger ikke oplysning om, at transporten krævede udstedelse af transport- og ledsagedokumenter, og da der

endvidere er personsammenfald mellem afsenderen og transportøren, frifinder Højesteret
T for overtrædelse af punkt 1.4.2.1.1 (b).

Efter en samlet vurdering finder Højesteret, at bøden i forhold 1 bør fastsættes til 5.000 kr.

Sagens forhold 2 er ikke omfattet af anken, og bøden på 1.500 kr. for dette forhold skal sammenlægges med bøden i forhold 1, jf. færdselslovens § 118 a, stk. 2.

Herefter stadfæster Højesteret dommen med den ændring, at bøden fastsættes til 6.500 kr., og at forvandlingsstraffen fastsættes til fængsel i 10 dage.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes med den ændring, at bøden fastsættes til 6.500 kr., og at forvandlingsstraffen fastsættes til fængsel i 10 dage.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsret og Højesteret.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 16. februar 2015.

Lisbeth Primdahl Simonsen

kontorfuldmægtig

S3806002- MAK

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

DOM

Afsagt den 8. maj 2014 af Østre Landsrets 11. afdeling
(landsdommerne Katja Høegh, Julie Skat Rørdam (kst.) og Karsten Bo Knudsen)

11. afd. nr. S-3806-13:

Anklagemyndigheden

mod

T

(cpr.nr. Født juni 1966

(advokat Steffen Thorborg, besk.)

Holbæk Rets dom af 17. september 2013 (60-14/2013) er anket af T
med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnet politiassistent V
, der begge har forklaret i det væsentlige som i byretten.

Tiltalte har vedrørende forhold 1 supplerende forklaret blandt andet, at olien var i en olie-tank, han selv havde haft med. Det var en indendørs olietank, som på et tidspunkt havde været installeret i et hus. Han havde kørt ca. halvdelen af vejen hjem. Han kørte ca. 70 km/t, som han måtte. Han vidste ikke, at der gjaldt særlige regler om transporten. Der er jo ingen fare, idet man kan smide en tændstik i tanken, uden at der sker noget. Han var ikke

bekendt med, at der kunne ske noget, hvis olien kom under tryk. På billedet, fotomappen, side 5 kan man se, at olien er løbet ca. 3 cm. uden på tanken. Han havde ikke forinden set det lille hul, men kunne godt se det, da betjenten viste ham det. Der var tale om et minimalt oliespild i betragtning af, at han havde kørt ca. 20 km. Han havde kigget på måleren på den tank, olien var i, inden den blev pumpet over i hans tank, og den viste, at der kom ca. 480 l. i tanken. Han kender ikke tankens præcise kapacitet, men den er væsentligt mindre end 1200 l. nok omkring 700 l. Den var ikke fyldt op. De tippede traileren, da slamsugeren skulle suge olien op. Han fik ikke at vide, hvor meget de sugede op. Oliens brug var til privat brug. Han brugte en strop til fastspændingen, der var godkendt til 500 kg. Det var hans opfattelse, at tanken var forsvarligt fastspændt. Til at begynde med ville betjenten bare have ham til at køre til en nærliggende trælast og sætte en ekstra strop på, før han kørte videre med tanken, men så ændrede betjenten opfattelse. Den olieplamage, der ses på bilde side 6 i fotomappen, stammer fra påfyldningen. Han kunne forholdsvis nemt have hentet en oliesuger, men det ville betjenten ikke acceptere. Han tror ikke, der var sket noget, hvis han var blevet påkørt bagfra. Det var jo ikke benzin, så der var ikke noget, der kunne eksplodere.

Vedrørende forhold 2 har tiltalte forklaret blandt andet, at han ikke havde hørt betjenten. Han hørte noget, der dyttede, og kiggede i spejlet for at se, hvor lyden kom fra. Han så intet og tog derfor sin telefon op og kiggede på den for at se, om det var den, der dyttede. Han kiggede kun på telefonen, men betjente den ikke. I samme øjeblik kom betjenten op på siden af ham og vinkede ham ind til siden.

Vidnet har supplerende forklaret blandt andet, at han i 2012 har taget erhvervsuddannelsen for chauffør i transport af farligt gods. Han har været færdselsbetjent siden 2006. Han er sidemandsoplært i Rigspolitiet i kontrol af farligt gods. Han har væsentligst arbejdet med kontrol af lastbiler, men har også kontrolleret varebiler mv., som kører med farligt gods. En lastbil med olie kører typisk med ca. 8000 l. Hvis man skal transportere en husstandsolielovligt, skal tanken først tømmes så meget som muligt og alle studser mv. skal proppes. En almindelig husstandsolielovligt er ikke godkendt til og kan ikke lovligt bruges til transport af olie. Private må transportere op til 80 kg., svarende til lidt mere end 80 l. fyringsolie. For at benytte reglerne om private adgang til transport af farligt gods skal det transporterede være emballeret til detailsalg. Transporten i olietanken faldt ikke under regelsættet for private. Tanken var ikke forsvarligt fastspændt, idet den kunne forskubbe sig. Den var kun fastspændt med en bagagestrop, og var ustabil, idet den

indeholdt en stor volumen flytbar væske, som kunne skvulpe rundt, da tanken ikke var fyldt op. Der var risiko for, at trailer og tank kunne vælte ved blandt andet påkørsel. Det er korrekt, at han foreslog tiltalte at hente endnu en strop til at spænde tanken fast. Det var alene med henblik på at sikre tanken yderligere, når tiltalte kørte derfra med den tomme tank, efter den var tømt. Oliespildet hidrørte fra hullet i tanken og kunne – som det var placeret – ikke stamme fra påfyldningen af olien. Der var en række forskrifter, der ikke var overholdt om transportdokumenter, uddannelseskrav, krav om ildslukker mv. Fyringsolie er selvantændeligt under tryk. Der er eksempler på ulykker med lastbiler, som rammes ved brændstoftanken og bryder i voldsomt eksplosiv brand. Kontrolskemaet bruges til al kontrol af farligt gods, både lastbiler og andre køretøjer. Han er bekendt med, at der gælder andre regler for private end for erhvervsmæssig transport, men reglerne for private kunne ikke anvendes her.

Vedrørende forhold 2 har vidnet blandt andet forklaret, at han placerede sig ud for tiltaltes venstre hjørne. Han brugte et forstærket signalhorn. Tiltalte reagerede ikke herpå. Han kørte derfor op på siden af tiltalte og konstaterede, at tiltalte sad med en mobiltelefon i sin højre hånd og tastede på dens skærm, men ikke talte i den. Han husker ikke nærmere, hvordan telefonen så ud.

Landsrettens begrundelse og resultat

Landsretten lægger efter det forklarede om vidnet ^{1/5} måling og den måling, der blev foretaget i forbindelse med opsugningen af olien i slamsugeren, til grund, at olietanken indeholdt 641 l. fyringsolie. Ifølge tiltalte havde tanken en kapacitet på ca. 700 l.

Efter den dagældende bekendtgørelse nr. 818 af 28. juni 2011 om vejtransport af farligt godt § 9, stk. 1, nu § 9, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 788 af 27. juni 2013, finder bestemmelserne i bekendtgørelsen med undtagelse af § 2 og § 3, stk. 1, ikke anvendelse på vejtransport af farligt gods foretaget af private personer med et køretøj registreret i Danmark, når godset er emballeret til detailsalg, og når det er beregnet til de pågældendes personlige eller hjemlige brug eller fritids- eller sportsaktivitet.

Transporten af fyringsolien i olietanken blev foretaget af tiltalte som privatperson med et lovligt registreret køretøj, og olien var beregnet til hans hjemlige brug. De 641 l. fyrings-

olie blev imidlertid transporteret i en gammel husstandsoli-tank med en kapacitet på i hvert fald 700 l. Betingelsen i § 9, stk. 1, om, at godset skal være emballeret til detailsalg er dermed ikke opfyldt. Undtagelsen vedrørende transport foretaget af private i bekendtgørelsens § 9, stk. 1, finder derfor ikke anvendelse.

Herefter, og af de af byretten anførte grunde, findes tiltalte skyldig efter anklageskriftet i forhold 1.

Efter vidnet V'S forklaring lægges det i forhold 2 til grund, at tiltalte tastede eller trykkede på mobiltelefonen under kørslen. Tiltalte findes på den baggrund skyldig i forhold 2.

Straffen findes passende.

Landsretten stadfæster dermed dommen, dog således at straffen vedrørende forhold 1 fastsættes efter bekendtgørelse nr. 788 af 27. juni 2013 om vejtransport af farligt gods § 38, stk. 1, jf. § 4, stk. 1, og de i byretsdommen nævnte punkter i ADR-konventionen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den

Hava Mohamed Dahir
Retsassistent

9 MAJ 2014

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 17. september 2013

Retten nr. 60-14/2013

Politets nr. 1200-81581-00047-12

Anklagemyndigheden

mod

T

cpr-nummer født juni 1966

Anklageskrift er modtaget den 3. januar 2013.

T er tiltalt for overtrædelse af

1.

Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 818 af 28. juni 2011 § 37, stk. 1, jf. § 4, stk. 1 og ADR-konventionens punkt 1.4.2.1.1 (a) (b) og (c) ved som afsender og transportør fredag den 26. oktober 2012 kl. 1350 i Kommune, at have ført personbil med tilkoblet påhængsvogn ad mod vest ved i kommune, belæsset med UN 1202 "fyringsolie, let", uden at have kontrolleret, at det farlige gods var klassificeret og tilladt til transport i overensstemmelse med ADR, uden at give transportøren oplysninger og data og om nødvendigt de påkrævede transport- og ledsagedokumenter og ikke udelukkende benytte en emballage, der var godkendt og mærket ifølge ADR, ligesom kravene vedrørende forsendelsesmåde og -restriktioner ikke var opfyldte.

2.

færdselslovens § 118, jf. § 55 a, ved samme tid og sted som i forhold 1, som fører af personbil og påhængsvogn at have benyttet håndholdt mobiltelefon.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bødestraf.

Tiltalte har vedrørende forhold 1 i det væsentligste erkendt de faktiske omstændigheder, men nægter sig skyldig under henvisning til, at han ikke kendte til de særlige regler på området, at han ikke var til fare hverken for personer eller miljøet og endelig at bødestørrelsen er ude af proportioner med overtrædelsens karakter.

Tiltalte har også vedrørende forhold 2 erkendt de faktiske omstændigheder, men nægter sig skyldig under henvisning til, at han ikke har anvendt eller talt i telefonen.

Sagens oplysninger

T _____ har den 14. maj 2013 forklaret blandt andet, det er korrekt, at han den 26. oktober 2012 kl. 13.50 blev standset af politiet med en olietank med olie i på hans trailer. Baggrunden var, at en kollega, der havde skiftet til gas, havde spurgt, om han ville overtage olietank og olie. Det ville han gerne, hvorefter olietanken med olie blev placeret og fastspændt på hans trailer. Derefter kørte han med lav hastighed mod sin bopæl. På grund af hastigheden var der en lang kø af biler efter ham, og da han pludselig hørte et horn, reagerede han ved at kigge på sin mobiltelefon. I samme øjeblik kom politiet, hvorfra lyden kom, op på siden af ham. Han mener derfor ikke vedrørende forhold 2, at det er korrekt, at han har benyttet håndholdt mobiltelefon. Han blev vinket ind til siden på en rastepads. Det er korrekt, at han ikke havde skiltet med godset. T

kendte ikke til sådanne regler og mente i øvrigt ikke, at han havde været til fare for nogen eller noget. Politiet målte dimensionerne på tanken og indholdet med et stålmålebånd, hvilket efter T's

opfattelse var unøjagtigt. Politiet målte indholdet til over 600 liter, mens T mente, at det var væsentlig lavere baseret blandt andet på oplysningerne fra den person, som han havde fået olien fra. T

mener heller ikke, at der var en revne i olietanken. Der var et meget lille hul i toppen af olietanken, hvorfra der var løbet mindre olie ud, end det som almindeligvis løber ved siden af, når man fylder en tank op. Efter, at han blev standset, måtte T vente i over 2 timer først på, at brandinspektøren kom, og derefter, at der blev tilkaldt en slamsuger. T protesterede ikke imod slamsugeren, men tilbød selv at hente en transportabel oliesuger, uden at han fik svar herpå.

T forstår ikke politiets håndtering af sagen, som han også har redegjort for i sin klage til politiet. Efter T's opfattelse var politiets håndtering af situationen meget kritisabel, idet de valgte forholdsregler var ude af proportioner. Såvel den anvendte tid, destruktion af olien og omkostningerne forbundet hermed var unødvendig, ligesom bøden er uforholdsmæssig stor.

Tiltalte T _____ har den 10. september 2013 supplerende forklaret, at båndet bevidst var sat bagerst på olietanken for at føre det igennem 2 studser. Båndet var i øvrigt godkendt til 500 kg., hvilket T opfattede som tilstrækkelig, da han havde fået oplyst, at der var ca. 480 liter olie i tanken. Olien, der var lækket på traileren, skyldtes ikke, at tanken lækkede olie, men skyldtes spild fra påfyldningen. Den samlede strækning til tiltaltes bopæl var ca. 80 km, og han havde kørt ca. 20 km.

Vidnet politiassistent V har forklaret, at det er korrekt, at han standsede tiltalte den 26. oktober 2012 på patrulje på motorcykel på mod . Han bemærkede på afstand en påhængsvogn med en stor sort firkant ovenpå. Påhængsvognen vippede roligt fra side til side, hvilket indikerede, at den var tung. Hastigheden var ca. 65-70 km/t svarende cirka til hastighedsgrænsen det pågældende sted. Vidnet overhalede to biler og placerede sig bagved påhængsvognen og konstaterede, at der var tale om en husstandsolietaank, der fremgår i de fremlagte fotos, der også viser den anvendte strop, en revne i øverste hjørne af tanken samt olie, der er lækket fra skvulp. Fotografierne viser også den pumpe, som tiltalte har anvendt til at pumpe olien op med samt en formentlig utilstrækkelig sikkerhedswirer. Vidnet, der er lokalt kendt, afventede en holdeplads tæt på, hvor det imidlertid ikke lykkedes at bringe bilen til standsning med anvendelse af motorcyklens horn. Vidnet besluttede sig for at prøve igen ved den næste holdeplads ca. 2 km. længere fremme. Her kørte vidnet også op på siden af tiltalte, der sad og tastede på sin telefon, men nu så vidnet og bragte bilen til standsning. Vidnet foretog først måling af tankens ydre dimensioner og derefter væskehøjden i tanken begge dele med et stift metalmålebånd. Vidnet målte tankens samlede rumfang til 942 liter og indholdet til 644 liter. Efter gennemgang af checkliste til kontrol af transporter med farligt gods, der viste en række fejl, herunder revne i tank, studser og haner, som ikke var blændet, og utilstrækkelig bånd, manglende advarselsskilt mv. drøftede vidnet situationen med vagtlederen på stationen. De vurderede, at transporten udgjorde en fare for miljø og færdselssikkerheden og tilkaldte herefter brandinspektøren, som bekræftede vidnets opfattelse, og vurderede, at der burde tilkaldes en slamsuger. De orienterede tiltalte, der ikke protesterede, og tilkaldte slamsugeren, der målte indholdet af tanken til ca. 641 liter fyringsolie. Der blev ikke lavet en konfiskationserklæring, idet tiltalte ikke protesterede imod tilkaldelsen af slamsugeren, som også efter brandinspektørens opfattelse var det eneste forsvarlige. Tiltalte forklarede, at han ikke var klar over, at der var tale om farligt gods, og hvis han havde vidst det, ville han ikke have kørt med det. Vidnet oplyste tiltalte om bødeniveauet samt om sagsomkostningerne, som tiltalte bad om blev lagt oveni i bøden. Tiltalte sagde, at han ville have bødeniveauet prøvet i retten.

Der har været fremlagt:

- 1) 14 stk. farvefotos af Mercedes Benz, reg. , med trailer, reg.
- 2) Anmeldelsesrapport af 08. november 2012 udarbejdet af V
- 3) Klage af 1. november 2012 fra T til Politimesteren i Roskilde.
- 4) Brev af 1. februar 2013 fra Midt- og Vestsjællands Politi til T

Rettens begrundelse og afgørelse

Forhold 1.

Tiltalte har vedrørende forhold 1 i det væsentligste erkendt de faktiske omstændigheder, men nægter sig skyldig under henvisning til, at han ikke kendte til de særlige regler på området, at han ikke var til fare hverken for personer eller miljøet og endelig at bødestørrelsen er ude af proportioner med overtrædelsens karakter.

Tiltalte har erkendt at have ført personbil, reg. nr. _____, med tilkoblet påhængsvogn, reg. nr. _____, ad _____ mod vest ved _____ i _____ kommune, belæsset med en gammel husstandsolietank med fyringsolie uden, at der var foretaget sikkerhedsforanstaltninger, som anført i anklageskriftet.

Tiltalte erkender, at der var en revne i olietankens top, men bestrider, at olietanken lækkede olie under kørslen, idet den lækkede olie under hanen stammede fra påfyldningen.

Tiltalte bestrider, at der var 641 liter olie i tanken og har til støtte for herfor anført, at lodning med et bøjeligt stålmålebånd er upålideligt, idet målebåndet kan bøjes nede i tanken. Ifølge tiltalte var der alene 480 liter olie i tanken, hvilket er baseret på oplysninger fra den person, som _____ havde fået olien fra.

Retten lægger efter vidnets forklaring til grund, at der var ca. 641 liter olie i tanken, idet vidnet havde beregnet volumen af olien til 644 liter, mens kloakmester _____ ved opsugningen med slamsuger målte 641 liter fyringsolie.

Efter tiltaltes erkendelse af de faktiske omstændigheder sammenholdt med vidnets forklaring findes det godtgjort, at tiltalte er skyldig i forhold 1 som anført i anklageskriftet. Det i øvrigt anførte kan ikke føre til et andet resultat.

Forhold 2.

Tiltalte har vedrørende forhold 2 erkendt de faktiske omstændigheder, men nægter sig skyldig under henvisning til, at han ikke anvendte eller talte i telefonen.

Tiltalte har forklaret, at han hørte et horn og derfor kiggede på sin mobiltelefon. I samme øjeblik kom politiet, hvorfra lyden kom, op på siden af ham. Tiltalte mener derfor ikke, at han har benyttet telefonen.

Vidnet har forklaret, at han, da han var ud for tiltalte på venstre side af

